

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 40 / 21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 30 października 2020 r. w sprawie II K 1527 / 19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

		J. D.	<p>Funkcjonowanie spółki (...) opierać się miała o ustalony, strukturalny podział kompetencji. W jego zasadniczych ramach oskarżony zajmować się miał sprawami kadrowo – płacowymi, Z. T. modernizacją i przystosowaniem infrastruktury technicznej do planowanego sposobu pozyskiwania granulatu, zaś A. S. wyszukiwaniem odbiorców na produkt finalny. Wyszukiwaniem podmiotów (w tym również zagranicznych), od których pozyskiwane miały być odpady, ustalaniem warunków ich pozyskania, przemieszczania oraz składowania zajmować się miał J. R.. W związku z tą aktywnością J. R. zajmował się także jej stroną formalnoprawną – jego</p>	<p>W. nienia J. D. Zeznania J. R.</p>	<p>k. 1317 – 1318 odwrót k. 1319 – 1319 odwrót</p>
--	--	-------	---	---	--

			powinnością była dbałość o to, by transgraniczne przemieszczenie odpadów pozyskiwanych przez spółkę nie naruszało właściwych w tej materii przepisów, w tym również w zakresie zakwestionowanym przez sąd I instancji.		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
	Wyjaśnienia J. D., zeznania J. R.	W zakresie wyżej przedstawionym relacje			

oskarżonego i świadka w całości ze sobą korespondują. J. R. nie ma ani interesu faktycznego, ani procesowego, aby wbrew obiektywnej rzeczywistości przejmować na siebie odpowiedzialność w związku z nieprawidłowościami przy pozyskiwaniu i transportowaniu odpadów. Taki stan rzeczy potwierdza także wymowa załączonej do akt rozlicznej dokumentacji w związku z tą częścią aktywności spółki, która niemal w całości sygnowana jest podpisami J. R., i który w jej treści wskazywany jest także każdorazowo jako osoba odpowiedzialna za kontakty z kontrahentami spółki (...) w związku z pozyskiwaniem od nich odpadów. Również wszystkie przesłuchane w

		<p>sprawie osoby dokonujące rozmaitych inspekcji i kontroli funkcjonowania zakładu w B. w związku z pozyskiwaniem i składowaniem przez nią odpadów zeznawały, iż w imieniu w/w spółki sprawami tymi zajmował się J. R..</p>	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH</p>			

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	<p>1. zarzuty obrazy przepisów prawa procesowego – art. 7 kpk oraz art. 410 kpk;</p> <p>2. zarzuty błędnych ustaleń faktycznych mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadne</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadne</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadne</p>	
	Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
	<p>Występek z w art. 183 § 4 kk swoim zakresem przedmiotowym obejmuje przywóz odpadów z zagranicy (oraz ich wywóz za granicę) wbrew obowiązującym w tej materii przepisom.</p> <p>Użycie w treści tego przepisu zaimka osobowego „ kto ” oznacza, iż występek ten ma charakter przestępstwa</p>		

powszechnego,
które może być
popelnione
przez każdą
osobę zdolną
do ponoszenia
odpowiedzialności
karnej. O ile
problemów nie
nastęcza
wskazanie
potencjalnego
sprawcy w razie
sprzecznego z
prawem
przywozu
odpadów z
zagranicy w
związku z
indywidualnym
działaniem
osoby fizycznej,
o tyle bardziej
złożoną może
okazać się
sytuacja, gdy
tego rodzaju
przemieszczenie
odpadów ma
miejsce w
związku z
działalnością
podmiotu
posiadającego
osobowość
prawną. W
takich
przypadkach nie
należy
automatycznie
zakładać – jak
zdaje się to
wybrzmiewać z
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku – iż
za spreczny z
prawem przywóz
odpadów
każdorazowo i

bez wyjątku
odpowiedzialność
karną winny
ponosić osoby,
które co do
zasady z mocy
ustawy – tak,
jak w przypadku
spółki z
ograniczoną
odpowiedzialnością
członkowie jej
zarządu z racji
treści art. 368
§ 1 ksh –
upoważnione są
do prowadzenia
spraw tego
podmiotu oraz
jego
reprezentacji na
zewnątrz.
Akceptacja tego
rodzaju
rozumowania
oznaczałaby, że
niezależnie od
tego, jak w
określonym
układzie
faktycznym
doszło do
podjęcia i
realizacji decyzji
o przywozie
odpadów z
zagranicy,
odpowiedzialność
tych osób
kształtowałaby
się w oderwaniu
od właściwej dla
prawa karnego
zasady
zawinienia i
opierała wręcz
na reżimie
ryzyka
obciążającego
członków

zarządu za każdą naruszającą prawo aktywność związaną z przedsięwzięciami podejmowanymi w imieniu i na rzecz spółki przez inne osoby. W ocenie sądu odwoławczego takie rozumowanie jest zbyt daleko idące, w związku z czym w przypadku, gdy do realizacji przedmiotowych znamion występku z art. 183 § 4 kk dojdzie w związku z działalnością podmiotu zbiorowego, należy dążyć do bardziej szczegółowego badania, w związku z działaniami (zaniechaniami) których osób podejmujących czynności w imieniu i na rzecz tego podmiotu taki stan rzeczy zaistniał.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy – funkcjonowanie

spółki (...) w
pierwszych
miesiącach jej
działalności
(por. dowody
omówione w
części 2.2
niniejszego
formularza)
opierać miało
się o wcześniej
ustalony,
strukturalny
podział
kompetencji. W
jego
zasadniczych
ramach
oskarżony
zajmować się
miał sprawami
kadrowo –
płacowymi, Z. T.
modernizacją i
przystosowaniem
infrastruktury
technicznej do
planowanego
sposobu
pozyskiwania
granulatu, zaś A.
S.
wyszukiwaniem
odbiorców na
produkt finalny.
Wyszukiwaniem
podmiotów (w
tym również
zagranicznych),
od których
pozyskiwane
miały być
odpady,
ustalaniem
warunków ich
pozyskania,
przemieszczania
oraz
składowania
zajmować się

miął J. R..
Jego działalność
opierała się na
udzielonym mu
pełnomocnictwie
do „ (...)”
prowadzenia w
imieniu spółki
(...) bieżących
spraw
związanych z
działalnością
Zakładu
Produkcyjnego
wosku
polimerowego
(...) 40 (...)”
oraz umową o
świadczenie na
jej rzecz obsługi
prawnej przez
spółkę z.o.o (...) w (...), której J.
R. był prezesem.
Przedmiotem
opisanej w
zdaniu
poprzednim
umowy było
min.
świadczenie
pomocy prawnej
i doradztwa
prawnego „ (...)”
we wszystkich
sprawach
pozostających w
związku z
prowadzoną
przez
zleceniodawcę
działalnością
gospodarczą (...)”
”. Jak wynika z
dowodów
omówionych w
części 2.2
niniejszego
uzasadnienia, J.
R. w ramach tak

udzielonych mu pełnomocnictw nie tylko nominalnie, ale rzeczywiście i całościowo zajmował się tą częścią aktywności gospodarczej spółki (...), która wiązała się ze sprowadzaniem odpadów z zagranicy oraz ich składowaniem na terenie kraju. W związku z tą aktywnością zajmował się także jej stroną formalnoprawną – jego powinnością była dbałość o to, by transgraniczne przemieszczenie odpadów pozyskiwanych przez spółkę nie naruszało właściwych w tej materii przepisów, w tym również w zakresie zakwestionowanym przez sąd I instancji. Jeżeli więc takowe naruszenia miały miejsce, to do ewentualnej odpowiedzialności karnej w związku z treścią art. 183 § 4 kk w pierwszej

kolejności
powinien być
pociągnięty J.
R., jako osoba,
która w
granicach
udzielnego mu
upoważnienia
samodzielnie i
władczo
podejmowała
wszelkie decyzje
odnośnie tego,
czy i na jakich
warunkach
formalnoprawnych
zawarte i
zrealizowane
zostaną
wszystkie
kontrakty, w
oparciu o które
dochodziło
następnie do
transgranicznego
przemieszczenia
odpadów na
rzecz spółki
(...).

Odpowiedzialność
karna
udzielającego
mu wyżej
opisanych
pełnomocnictw
J. D. mogła
wchodzić w grę
co najwyżej
przy rozważeniu
istnienia
faktycznych i
prawnych
przesłanek do
przyjęcia
współdziałania z
nim w którejś z
form
przewidzianych
w art. 18 § 1–
3 kk. Niezależnie

jednak od tego, którą formę tego współdziałania by rozważać współsprawstwo, sprawstwo kierownicze lub polecające, podżeganie, pomocnictwo), w każdym przypadku warunkiem byłoby spełnienie przez oskarżonego odpowiednich wymogów tzw. strony podmiotowej w postaci chcenia lub godzenia się na popełnienie czynu zabronionego z art. 183 § 4 kk. Jednakże na bazie zebranych w sprawie dowodów nie ma podstaw do czynienia ustaleń, iż oskarżony wiedział, iż opisane w punkcie 1. sentencji zaskarżonego wyroku przemieszczenia odpadów z zagranicy odbyły się z naruszeniem zakwestionowanych przez sąd I instancji przepisów, ani też, by na

taki stan rzeczy się godził. Nie ma dowodów pozwalających na zakwestionowanie jego wyjaśnień w tej części, w której twierdził, iż działał w przeświadczeniu, że pozyskiwanie odpadów także od strony formalnoprawnej jest przez J. R. przygotowane i przeprowadzone w sposób prawidłowy. Taki stan rzeczy dotyczy również tych jednostkowych przypadków, gdy oskarżony składał podpisy na przygotowywanej przy udziale J. R. dokumentacji, finalizującej poczynione przez tego ostatniego uzgodnienia z poszczególnymi kontrahentami spółki. W ocenie sądu odwoławczego, oskarżonemu nie da się przypisać takiego działania lub zaniechania sprzecznego z prawem w związku z

pozyskaniem
zakwestionowanych
odpadów z
zagranicy, które
byłoby umyślne,
ewentualnie
wynikało z jego
lekkomyślności
lub niedbalstwa.
Prowadzenia
spraw spółki w
zakresie
pozyskiwania
odpadów z
zagranicy
zostało
powierzone
osobie, której
kompetencje
pozwalały na
przeświadczenie,
iż będą one od
strony
formalnoprawnej
prowadzone w
sposób właściwy
i nie naruszający
porządku
prawnego.
Zaufanie do tej
osoby
wzmacniały
więzi
najbliższego z
nią
powinowactwa.
Nie ma także
dowodów o
takiej randze i
wymowie, aby
uznać, że w
czasie
stosunkowo
krótkiej
aktywności
spółki w zakresie
pozyskiwania
odpadów, aż do
czasu
przeprowadzenia

pierwszych interwencji w związku z ich składowaniem na terenie zakładu w B., do oskarżonego płynęły jakiegokolwiek sygnały mogące podważyć zaufanie do J. R., uzasadniające konieczność weryfikowania, czy w przebiegu dotychczasowego pozyskiwania odpadów z zagranicy mogła wchodzić w grę niezgodność z prawem krajowym lub implementowanymi do naszego porządku przepisami unijnymi. Samo pozyskiwanie odpadów z zagranicy nie było działaniem z prawem sprzecznym. Również ani wybór kontrahentów, ani charakter pozyskiwanych odpadów nie mogły nasuwać oskarżonemu wątpliwości co do potencjalnych naruszeń odpowiednich przepisów w

związku z ich transgranicznym przemieszczeniem. Spośród wielu transakcji tylko część okazała się z nimi sprzeczna, nieprawidłowość polegać miała na nieprzestrzeganiu jednego spośród wielu wynikających z tych przepisów wymogów. W tym stanie rzeczy sąd odwoławczy podzielił argumentację przedstawioną w apelacji odnoszącą się do niemożności przypisania oskarżonemu zarzuconego mu czynu (także w formie nieumyślnej) w związku z niewyczerpaniem znamion strony podmiotowej. Rozważenie zarzutów apelacyjnych w tej części jest wystarczające w rozumieniu art. 436 kpk do wydania orzeczenia reformacyjnego w kierunku postulowanym w tejże apelacji.

Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wyjaśniono powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
-		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
-		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
-		
Zwięźle o powodach zmiany		
-		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa		

prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia i umorzenia wskazanem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2	Wobec uniewinnienia oskarżonego, koszty procesu w sprawie obciążają Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 kpk § 2 pkt 1 kpow).	
7. PODPIS		